

Invitació a rellegir l'Alcorà

Dv, 18/03/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

El teòleg i arabista Jaume Flaquer ha publicat *Islam. La mitja lluna ... creixent*, un excel·lent quadern sobre l'estat de la religió dels musulmans. Aquest quadern editat per Cristianisme i Justícia és una molt bona introducció als grans temes que avui es troben al centre de les reflexions relacionades amb l'actualització de l'islam. El lector, a partir del gran coneixement que en Jaume Flaquer té de l'islam, descobreix la profunditat i complexitat de les qüestions que debaten les corrents reformadores musulmanes. Llegint aquest quadern s'arriba a la conclusió que la millora estratègia que pot emprar l'islam per actualitzar la seva doctrina és tornar als seus orígens, però no com ho fan els salafistes, per exemple, sinó rellegint creativament l'Alcorà. Es tracta d'abandonar les interpretacions jurídiques i normatives tradicionals del text sagrat dels musulmans, les quals han condicionat el desenvolupament de l'islam durant molts segles, i anar a l'arrel de les significacions teològiques de l'experiència religiosa continguda en l'Alcorà.

En la presentació del quadern Jaume Flaquer explicà, amb un exemple prou entenedor, el sentit de tot això. És ben conegut que l'islam tolera la poligàmia a partir del que es diu d'aquesta qüestió en el mateix Alcorà. A la sura 4, titulada les dones, en els seus primers versets es defensa clarament la poligàmia. A partir d'això la tradició jurídica ha convertit aquests versets en un dret dels homes (mascles), menysvalorant el que diuen els següents versets. Aquests presenten la poligàmia com un mecanisme de protecció als orfes i també es remarca que, en el cas de practicar-la, les dones han de ser tractades amb equitat. Curiosament, la jurisprudència islàmica, sempre feta per senyors, atorga aquest advertiment la categoria de recomanació moral, però no un dret de les dones. Seguint llegint la continuació dels versets de la sura 4, hom descobreix la següent afirmació: "*si teniu por de no ser justos (es refereix a l'equitat), que en sigui només una de sola (la dona unida en matrimoni)*". Conclusió. Un text inicialment llegit en clau de defensa de la poligàmia pot rellegir-se d'una altra manera i arribar a la conclusió de que a l'Alcorà conté encoberta una defensa de la monogàmia i una protecció dels drets de les dones. El que ha fallat, no és el text, sinó la seva interpretació jurídica.